

Forfatter: Lie, Jonas

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Lie, Jonas (1878-10-28)

Citation: Lie, Jonas: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Lie, Jonas (1878-10-28)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 525.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000335.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Stuttgartden 28 Oktober 1878.

Kjære Hr. Kancelliraad!

Deres sidste Brev — hvori jeg med Tak modtog 800 Kroner fra Dem — fristede mig jo ikke lidt ved Tanken paa, hvor beleiligt det kunde være at faa udgivet en liden Bog allerede til Jul nu. Og Grunden, hvorfor jeg har ventet saa længe med at svare, har da ogsaa været, at jeg tænkte mig Muligheden af at faa færdig en Fortælling, som heder Sigrid Bunde og som kunde være Pendent til »Susanne«, der ligeledes er fra de hjemlige Natur og Folkeforholde og som ifjor, under mine Oplæsninger, viste sig at slaa meget an hos Publicum i Byerne i Norge. Jeg ser imidlertid nu, at jeg ikke tør tage det saa overtvært med den første Fortælling — den maa have sin Tid. Hovedsagen blir dog at gjøre den saa god som mulig; og herefter tager jeg da den, som andre mindre Ting, kun som leilighedsvis Arbeide ved Siden af mit Større. Men det er med en vis Sorg jeg ser Leiligheden flyve bort.

Hvad Stuttgart anbelanger, saa lader det til at være et godt Arbeidssted. Ved Siden af en Mængde solide aandelige Interesser saavel som et godt, nobelt holdt, Theater og yp perlige Musikforholde er her sundt og — Ro og Fred! Hjemmet s. 526 træder frem i Afstandens underlige Glans, og man faar det igjen dobbelt kjært. Partier, Kjævelier og Personlig heder, som man altsammen har paa Nerverne hjemme — borte ere de, og man ser Landet, som det ligger der bag Nordsjøen, friskt baade i sin Natur og sin Aand.

Her har jeg endnu ikke mødt en eneste Skandinav, og jeg tror heller ikke, at her er mange af dem. Min Datter, som er Elev af det musikalske Conservatorium, har heller ikke truffet paa nogen blandt dettes Mængde — nok 800 — Elever; det har heller ikke min Søn paa sin Skole, hvor der er 1000 Elever og deriblandt hundreder Fremmede.

Jonas Lie med Familie.

Vi er nu her midt i Vinhøsten og spise Druer af alle Kræfter, Vinhøjene, som omgive Staden paa alle Sider som dens grønne Volde, er de rigeste i hele Würtemberg, og jeg har ikke engang i Albanerbjergene seet en saadan Fylde af dem; Vinen der var rigtignok dog uden al Sammenligning bedre og ædlere. Endnu ser jeg Roser ude, og man bringer os store Hindbær; s. 527 men Løvet falder dog nu Dag for Dag, skjønt her endnu er særdeles mildt. Hvordan Vinteren er hernede har jeg intet Begreb om, men den maa da vel ialfald være bedre end hjemme, og jeg har været saa heldig at faa en lun og hyggelig Beboelses leilighed, der tillige ligger høit og smukt op imod Vinhaverne. Med min Tak for Deres sidste saa hyggelige Brev og megen Hilsen baade fra mig og min Hustru — er jeg som altid

Deres hengivne
Jonas Lie.